

Høring i Retsudvalget

Landsdommer

25. maj 2010

Jens Kruse Mikkelsen

Introduktion

Tak for invitationen til at komme her i Retsudvalget i dag og fortælle kort om baggrunden for og Hundeuudvalgets overvejelser om en forbudsmodel.

Jeg vil koncentrere mig om forbudsmodellen og ikke komme ind på de andre forslag i udvalgets betænkning, herunder om udvidelse af politiets muligheder for at give målrettede pålæg til ejere af farlige hunde – pålæg som vel at mærke skal følge hunden, hvis den sælges eller på anden måde overdrages – om en udvidelse af adgangen til at frakende personer retten til at holde hund, om politiets pligt til at id-mærke hunde, som ikke er mærkede, og om øget kontrol med at hunde er ansvarsforsikrede, sådan som hundeloven allerede i dag kræver.

Hundeuudvalget

Hundeuudvalget blev nedsat i marts 2009 og fik til opgave at foretage en samlet gennemgang af hundeloven. Et af de emner, der blev særligt fremhævet i kommissoriet var problemet med hunde, der er farlige for deres omgivelser. Jeg blev bedt om at være formand for udvalget, som herudover bestod af repræsentanter fra henholdsvis Dansk Kennel Klub, Danmarks Civile Hundeførerforening, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsrådet, Den Danske Dyrlægeforening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet og Justitsministeriet.

Det var oprindeligt meningen, at vi skulle afgive en samlet betænkning om en revision af hele hundeloven inden udgangen af 2010. Kort tid efter nedsæt-

telsen af udvalget – nærmere bestemt i maj måned 2009 – bad den daværende justitsminister os imidlertid om at afgive en delbetænkning om farlige hunde inden udgangen af 2009, så der kunne blive fremsat lovforslag allerede i foråret 2010, hvilket jo også er sket med L 163.

Informationsindsamling

Det var vigtigt for Hundeudvalget at søge at skaffe sig det bedst mulige faktuelle grundlag for sine overvejelser – både om problemets omfang og om, hvilke hunderacer der navnlig var problemer med. Vi søgte derfor at indsamle den tilgængelige statistik på området, vi fik indsamlet dansk og udenlandsk viden om hundes farlighed, og vi indhentede oplysninger om lovgivningen i 11 europæiske lande.

Statistik

Hvis jeg kort meget kort skal sammenfatte statistikken på området må det være, at der ikke er grundlag for at fastslå, at der overordnet set (altså på landsplan) er et stigende problem med farlige hunde. Det er heller ikke ud fra statistikken muligt entydigt at pege på bestemte hunderacer som mere farlige end andre.

Hvad angår det første spørgsmål – altså problemets omfang – så viser skadestuestatistikken, at antallet af mennesker, der hvert år bliver bidt af en hund har ligget nogenlunde stabilt i de 10 år, man har lavet denne statistik. To af Hundeudvalgets medlemmer har lavet et rundspørge blandt 11 smådyrshospitaler med stor vagtbyrde, for at undersøge udviklingen i antallet af hunde, der bliver bidt af andre hunde. Ud af de 11 svarede otte på spørgeskemaet. Tre af disse otte hospitaler oplyste, at de havde oplevet en

lille stigning i antallet af alvorlige bidsår inden for de seneste fem år. Det ene af disse tre hospitaler havde desuden oplevet, at bidskaderne var blevet lidt mere alvorlige. Fire af de otte hospitaler fandt, at antallet af hundebid var uændret over de seneste fem år, mens ét hospital havde oplevet færre – men lidt mere alvorlige – bid. Ingen af de otte hospitaler havde oplevet en stor stigning i antallet af bidsår eller betydeligt mere alvorlige bidsår.

Lad mig understrege – som vi også gjorde i Hundeudvalgets betænkning – at det forhold, at der overordnet set ikke er tale om hverken et markant eller et stigende problem med farlige hunde, er det ikke ensbetydende med, at der ikke kan være behov for initiativer på området. Rent bortset fra de psykiske og fysiske skader hos de mennesker og hunde, der bliver bidt, er det et væsentligt problem, hvis der bredt i befolkningen er frygt og utryghed over for de hunde, man møder på gader og veje.

Vi understreger også i betænkningen, at det er udvalgets indtryk – uden at vi som sagt har noget statistisk eller andet sikkert belæg for det – at der i en række områder og bebyggelser rundt om i landet er et særlig markant problem med hunde, der skaber frygt i deres omgivelser. Det gælder blandt andet kriminelle unge mænd, som opfatter hunden som et statussymbol, der også kan bruges som forsvars- eller angrebsvåben.

Statistikken fra skadestuerne vedrørende de hunderacer, der har bidt mennesker, lider af den svaghed, at den bygger på oplysninger fra de tilskadekomne, og at der formentlig derfor oftere optræder hunderacer, som de tilskadekomne umiddelbart kan genkende og huske navnet på. Ser man desuden i første omgang bort fra, hvor mange eksemplarer der findes i Danmark af den enkelte hunderace, er det schæfere, rottweilere og gravhunde, der topper listen, med uspecificerede kamphunde og pitbull terriere på

henholdsvis 3. og 4. pladsen. Ser vi kun på de alvorlige personskader er rangfølgen rottweilere, schæfere og pitbull terriere.

Viden om begrebet om "farlige hunde"

Den statistik er et godt afsæt til at beskæftige sig lidt med den viden, der findes om hundes farlighed. Vi har i Hundevalget under denne overskrift beskæftiget os med tre temaer: (1) Hvad gør en hund farlig?, (2) Forskellige kategorier af hunde og (3) Identifikation af den enkelte hund.

For så vidt angår det første tema – hvad gør en hund farlig – har vi støttet os meget til en svensk betænkning fra 2003. Svarene, der næppe er overraskende, går kort fortalt ud på, at det er en kombination af arv og miljø. Gennem selektiv avl kan mennesker forstærke eller formindske bestemte adfærdsmønstre, herunder aggressiv adfærd i bestemte situationer, ligesom en genetisk "ufarlig" hund gennem sin opdragelse kan indlære et farligt adfærdsmønster. Det omvendte er naturligvis også tilfældet: En hund med mentale egenskaber, der gør den potentielt "farlig", kan opdrages til at være ufarlig af en ansvarlig og kyndig ejer.

I afsnittet om forskellige kategorier af hunde har vi som muligt farlige hunde blandt andet beskæftiget os med begreberne "kamphunde" og "muskelhunde", der ikke altid er lige præcise begreber.

Kamphunde er hunderacer, der oprindeligt – det vil sige typisk for 100-150 år siden – primært er avlet til kamp mod artsfæller og andre dyr, for eksempel tyre. Kamphunde er – nok lidt overraskende – typisk menneskevenlige, men aggressive over for andre hunde. Det skyldes, at de skulle kunne håndteres af den person, der var kamplæder i hundekampene. Derimod har de en høj

smertetærskel, så de kan fortsætte med at kæmpe, selv om de er skadet. Eksempler på kamphunde er pitbull terrier, staffordshire bull terrier og american staffordshire bull terrier (også kaldet "amstaff"). De er alle tre engelske og amerikanske varianter af den samme type hund, men den britiske staffordshire bull terrier er dog langt mindre end de to andre, amerikanske racer. Tosa inu er oprindeligt en japansk kamphund.

Muskelhunde er et mere upræcist begreb, men betegner typisk hunderacer, der er avlet som brugshunde til storvildtsjagt eller bevogtning af beboelse. Eksempler på muskelhunde er dogo argentino og filo brasileiro.

En tredje kategori, som ikke tidligere har været fremme i den offentlige debat, men som vi i udvalget er blevet gjort opmærksomme på kan være en fremtidig problemkategori, er hyrde- og vagthunde fra Syd- og Østeuropa samt Asien. De bor typisk sammen med den flok af dyr – for eksempel får – som de bevogter. De er mistroiske over alt fremmed, og modstanderne er ofte større dyr som ulve og bjørne. Hundene er oprindeligt avlet til at skambide eller slå indtrængende ihjel, uanset om det er mennesker eller dyr, således at truslen ikke vender tilbage. Eksempler på denne kategori af hunde er kangal, ovtcharka, tornjak og sarplaninac.

Fremmed ret

Ser vi ud over Europa for at hente inspiration, må vi konstatere, at de 11 lande, hvis lovgivning vi undersøgte i Hundeudvalget, har grebet problemstillingen med farlige hunde vidt forskelligt an.

Tre lande af de 11 lande – Storbritannien, Holland og Norge – har eller har haft forbud mod bestemte hunderacer, men Holland afskaffede sit forbud fra

1994 mod pitbull terriere igen i 2008, da det i praksis ikke havde haft den ønskede effekt. Storbritannien indførte i 1991 et forbud mod pitbull terrier, tosa inu, dogo argentino og fila brasileiro samt andre hunde, som er i besiddelse af de samme fysiske og adfærdsmæssige karakteristika. Det er omdiskuteret, hvilken effekt forbuddet har haft, men i 2009 har det ansvarlige ministerium udsendt en vejledning til de håndhævende myndigheder, blandt om hvordan man skal identificere de forbudte hunderacer. I Norge omfatter forbuddet fra 2003 de samme fire hunderacer som i Storbritannien samt american staffordshire terrier ("amstaff"). Der er ikke foretaget nogen evaluering af de norske regler eller indsamlet statistik om efterlevelse og håndhævelse af forbuddet, og de norske myndigheder har derfor ikke noget sikkert grundlag for at udtale sig om erfaringerne med forbuddet.

I de øvrige ni af de 11 lande – det drejer sig om Sverige, Finland, Tyskland, Holland, Frankrig, Italien, Spanien, Schweiz og Østrig – har man valgt forskellige kombinationer og omfang af racebestemt og raceuafhængig regulering af potentielt farlige hunde som omfatter regler om for eksempel snorpligt, adgang til at give påbud til hundeejere, frakendelse af retten til at holde hund, krav om uddannelse og tilladelse for at holde visse hunderacer samt krav til alder, helbred og straffri vandel. I nogle lande er der også regionale forskelle på reguleringen. Det er ikke alle lande, der har alle typer af regler – langt fra – men opremsningen illustrerer paletten af mulige regler.

Udformning af en forbudsmodel

Under arbejdet i Hundeudvalget bad den daværende justitsminister os i august 2009 om at opstille én eller flere modeller for et forbud mod kamp- og muskelhunde. Underforstået: Uanset om vi måtte anbefale eller fraråde en sådan model.

Ved udformningen af en forbudsmodel stod vi over for to væsentlige problemstillinger. For det første: Hvordan skulle vi rent lovteknisk afgrænse de farlige hunde? Skal det være afhængig af race eller egenskaber? – og hvem skal have bevisbyrden for, om en hund hører til den forbudte gruppe? For det andet: Hvilke hunde skal så være omfattet af den forbudsmodel, som vi peger på?

For så vidt angår den første problemstilling – den lovtekniske afgrænsning af farlige hunde – opstiller vi i betænkning fire alternative modeller.

Model 1 kalder vi også "1991-modellen" efter det danske forbud fra 1991 mod pitbull terrier og tosa inu. Efter denne model omfatter et forbud bestemte racer og krydsninger heraf, og det er politiet, der bevisbyrden for, om en hund tilhører en af de forbudte racer eller er en krydsning heraf.

Model 2 kalder vi også "den norske model" fordi den er inspireret af den norske hundelov fra 2003. Den omfatter også bestemte racer og krydsninger heraf. Men i modsætning til 1991-modellen er det i denne model hundejeren, der skal dokumentere hundens race. Modellen bygger altså på et princip om omvendt bevisbyrde, men det er dog en forudsætning for at pålægge hundejeren bevisbyrden, at politiet har rimelig grund til mistanke om, at der er tale om en hund af en af de forbudte racer, eller at der er tale om en blandingshund, hvori en af disse racer indgår.

Model 3 kalder vi også "den spanske model", fordi den er inspireret af den spanske lovgivning om særregler for visse hunderacer. Modellen indebærer – ud over et forbud mod bestemte hunderacer – at også hunde med bestemte fysiske karakteristika omfattes af forbuddet.

Endelig har vi model 4 – også kaldet den ”britiske model” - som indebærer – ud over et forbud mod bestemte hunderacer – at også hunde, som er i besiddelse af de samme fysiske og adfærdsmæssige karakteristika som én af de forbudte hunderacer, omfattes af forbuddet. Det er i Storbritannien en dommer, der – på baggrund af en sagkyndig vurdering – afgør om dette er tilfældet. Også den britiske lovgivning bygger på et princip om omvendt bevisbyrde.

Baseret på de hidtidige erfaringer fra Danmark og udlandet var vi i Hundeudvalget enige om, at et forbud – for at kunne håndhæves effektivt i praksis – i givet fald måtte bygge på den norske model med omvendt bevisbyrde.

Som jeg har antydnet tidligere kunne vi ikke i Hundeudvalget tilvejebringe statistik eller anden viden, som gav os et grundlag for at pege på, om et forbud bør omfatte flere eller færre hunderacer end de fem hunderacer, der er forbudt i Norge. Vi peger imidlertid i betænkningen på, at man kunne overveje yderligere at medtage staffordshire bull terrier, amerikansk bulldog og boerboel, hvis forbuddet skal omfatte alle de hunde, som i almindelighed anses som kamp- eller muskelhunde, og som findes i Danmark. Desuden peger vi i betænkningen på, at en fremtidssikring i forhold til den mulige næste generation af potentielt farlige hunde ville være også at forbyde racerne kangal, ovtcharka, sarplaninac og tornjak, som hører til gruppen af hyrde- og vagthunde fra Syd- og Østeuropa samt Asien. Lad mig for en god ordens skyld fremhæve, at seks af Hundeudvalgets ni medlemmer ikke finder, at det er nødvendigt at medtage hunde af racen staffordshire bull terrier – altså den britiske variant – af et eventuelt forbud. Det skyldes dels, at racen i mange år er blevet avlet til familiehund, så dens egenskaber i dag ikke er meget anderledes end andre terrieres, dels at den ikke bliver ret stor. Og jeg

kan konstatere, at justitsministeren har valgt ikke at medtage racen i lovforslaget

Hundeudvalgets indstilling til forbudsmodellen

Vi har i Hundeudvalget opstillet en forbudsmodel, sådan som vi blev bedt om. Det har vi gjort i enighed – bortset fra den lille detalje med staffordshire bull terrieren, hvor justitsministeren i lovforslaget har fulgt flertallet og ikke medtaget den på forbudslisten.

Med hensyn til spørgsmålet, om det er en god idé at indføre et forbud mod bestemte hunderacer, så delte udvalget sig i et flertal og et mindretal.

Seks af Hundeudvalgets medlemmer kunne ikke anbefale, at der gennemføres et forbud mod visse hunderacer. Det skyldes, at der ikke er noget sikkert statistisk grundlag for at udpege bestemte hunderacer som mere farlige end andre, og at der ikke er nogen sikkerhed for, at et raceforbud mærkbart vil mindske problemet med farlige hunde. Desuden vil et forbud være både for bredt og for snævert, idet det vil omfatte velfungerende hunde blandt de forbudte racer, men ikke farlige hunde inden for andre racer.

Tre af Hundeudvalgets medlemmer finder, at spørgsmålet om indførelse af en forbudsordning i sidste ende må bero på en politisk afvejning. De peger i den forbindelse på, at det er et væsentligt problem, når der i den brede befolkning skabes frygt for at blive angrebet af hunde, uanset om denne frygt statistisk set er velbegrundet. De peger endvidere på, at selv om den foreslåede forbudsmodel muligvis ikke vil kunne håndhæves fuldt ud effektivt, vil ordningen kunne have den effekt, at antallet af hunde omfattet af ordningen gradvist reduceres.

Bemærkninger til hundelov

Ivan Michael Jensen

Vicepolitikommissær

Københavns Politi

Rytter- og Politihundesektionen

Statistik vedr. bidsager i København.

Antal bidsager i alt	2008	2009
Alle hunderacer	47	50
Kamp/muskelhunde	18	33
Bid i person let skade	4	9
Bid i person alvorlig skade	0	4
Bid i hund let skade	19	15
Bid i hund alvorlig skade	3	5
Indskærpelse af hundelov	14	17
Mundkurv / linepåbud	10	6
Aflivning	2	5

2009 38 af de 50 sager var løse hunde. 12 var i snor eller afbundet

Evt. krav om line og mundkurv for hunde, der er omfattet
overgangsordningen ønskelig

Vores ønsker

Central registrering

POLNET – WRX koder (spørgemulighed for politi)

Chipnummer og journalnummer

Dansk hunderegister (fx. ekstra felt vedr. div. Påbud)

Evt. opdatering af gamle sager 3 år bagud.

Påbud skal følge hund - jf. forslag

Ny ejer agtpågivenhed og pligt til at sikre sig om hunden er tildelt påbud. (central registrering - kontrol)

Løser besidder problematikken ved påbud.

Politidirektøren får pligt til aflivning jf. forslag

i sager med skambidning af hunde og mennesker

Kort sagsbehandling kræver ikke hundesagkyndig

Tager hunden med det samme – 10 dages klagefrist

Krydsninger af forbudte racer jf. forslag
synes løst med den omvendte bevisbyrde.

Hundelufter

Andre der lufter besidderens hund – sigtes for overtrædelse af hundelov.
Samtidig får hundens ejer et evt. påbud, som opdateres centralt.

Konsekvent reaktion ved overtrædelse af påbud

Fx første gang bøde(rutinekontrol) – næste gang aflivning

Risiko for nye bidsager ved overtrædelse

Forkyndelser af påbud

Meget tidskrævende - aldrig hjemme

Ønske om mulig brevforkyndelse

**Det skal være lige så let at
spørge på hunde
som det er, at spørge på
nummerplader**

Høring om forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven, L 163.

Positivlisten

- Næsten alle alvorlige bid forårsages af potentielt farlige hunde.
- Uanset at ejerne også er en del af problematikken, er det nødvendigt at pacificere denne gruppe hunde.
- Forbud mod et antal racer er ikke nok, da der hele tiden vil dukke nye farlige racer op, som man lovgivningsmæssigt skal forholde sig til. Lovgivningen kommer til at halte efter. Derudover er det ikke uproblematisk at håndtere blandingsracer af potentielt farlige hunde, da de ofte er svære at kende.
- Tanken med positivlisten er at vi får et katalog over tilladte hunderacer. Listen skal omfatte alle de racer, der må anses for at være ufarlige og sikre samt blandinger heraf. Import af racer, der ikke står på listen, skal ikke være tilladt, men der skal være mulighed for at søge Justitsministeriet om tilladelse til at indføre en ny race, og ansøgninger kan behandles fx 1-2 gange årligt. Der dukker således ikke pludselig nye racer op, som man lovgivningsmæssigt skal forholde sig til.
- Iflg. Dansk Hunderegister er der ca. 250 hunderacer her i landet. Selv om antallet i forbindelse med positivlisten bliver reduceret med 10-20, er der stadig rigeligt avlsmateriale at benytte sig af i det videre avlsarbejde – hvilket er en af Justitsministeriets bekymringer i forbindelse med positivlisten (fremgår af ministeriets svar på spørgsmål nr. 743 fra retsudvalget). Avlsarbejde på grundlag af hunde med uønskede egenskaber kan ingen være interesseret i.
- I samme svar fra Justitsministeriet hedder det, "at alle hundeejere i princippet vil kunne blive stillet over for et krav om, at de skal kunne dokumentere, at deres hund tilhører en af de racer, som er på positivlisten, eller er en krydsning mellem to eller flere af disse racer". Det er i teorien korrekt, men i praksis vil det kun være ejere af hunde, der ligner en potentiel farlig hund, som bliver mødt med dette krav om dokumentation – altså cirka samme personkreds, som kan blive berørt af dokumentationskravet i forbindelse med forbudsordningen.
- Man kunne overveje at genindføre hundeskat. En sådan skat kunne finansiere en god del af omkostningerne ved administration af denne lovgivning. Fx vil en afgift på kr. 150/hund/år give et provenu på 60-70 mill. kr. om året.
- Endelig er det mere positivt og opløftende at arbejde med et katalog over tilladte racer frem for en forbudsliste.

Dansk Kennel Klubs foretræde for REU den 29. april 2010 (noter)

Ambitionen må være, at den kommende lovgivning skal virke. Og hvad vil det så sige?

- Forhindre overfald
- Skabe tryghed

DKK har – både i betænkningen og senest med vores "Keep it simple" mail til jer – gjort det klart, at DKK ikke tror på forbudsmodellen. Hvis vi troede på den, "ofrede" vi gerne én eller nogle få racer for at skabe tryghed for alle landets andre hunde.

Lad os vise jer en tegning, som illustrerer, hvorfor forbuddet ikke vil virke. Hvem vil føle sig omfattet af reglerne fra ikrafttrædelsestidspunktet?

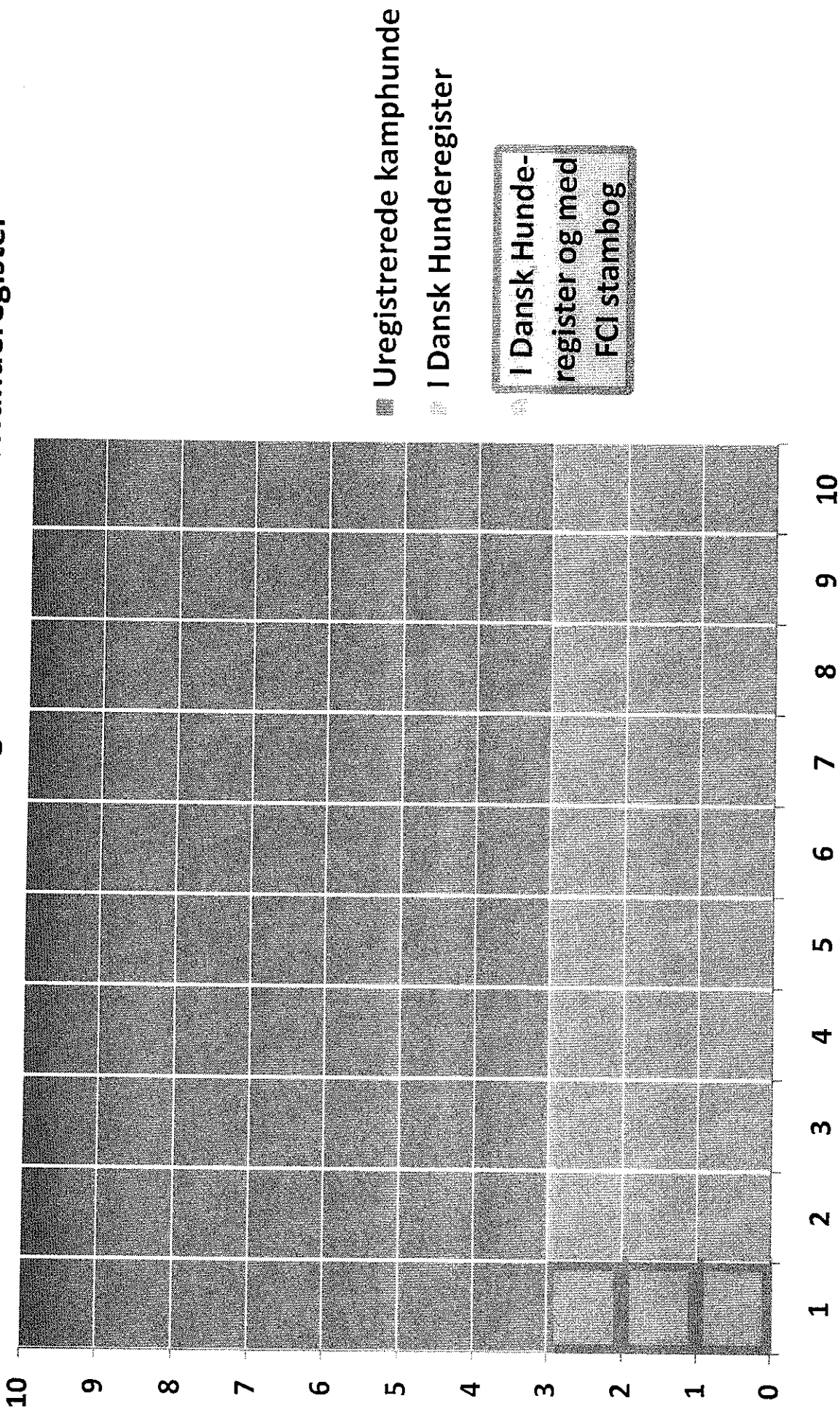
Hvis man *alligevel* vælger forbudsmodellen, så er der ekstra stort behov for at undgå at ramme helt skævt.

- 1) Accepter kun FCI-anerkendte racer i DH
Accepter kun hunde med FCI-anerkendt stambog som racehunde (varedeklaration)
- 2) Sørg for sagsregistrering hos politiet, så man vitterlig er klogere om 3 år.
- 3) Fritag de FCI-stambogsførte, mentaltestede hunde fra mundkurvskravet.

Vær opmærksom på, at alle racer i betænkningen ikke er lige problematiske. Grundlæggende er det pitbulls og pitbullblandinger – herunder amerikansk bulldog og andre ikke FCI-anerkendte racer – som udgør problemet på gadeplan. Der kunne man vælge at overføre nogle (eller alle) af de FCI-stambogsførte hunde – herunder ikke mindst tornjakken – fra forbudslisten og i stedet anbringe dem på en observationsliste.

Man kan lappe på nogle uhensigtsmæssigheder med dagens henvendelse fra DKK til REU, men allermest grundlæggende synes vi, at REU skal bede om at få udarbejdet et alternativt forslag byggende på "Keep it simple" modellen. Tænk hvis man brugte 250.000 kr. af resultatlønpuljen i departementet og Rigspolitiet til den, som – inden for 14 dage – kunne levere et gennearbejdet, virksom forslag efter "Keep it simple" modellen!

3% af kamphundene har FCI stambog - 30% er i Dansk Hunderegister

Fra: Vibeke Knudsen

Sendt: fr 23-04-2010 10:40

Til: jm@jm.dk; jts@jm.dk; mjo@jm.dk; mco@jm.dk; kim.andersen@ft.dk; kristian.lorentzen@ft.dk; karsten.nonbo@ft.dk; dfall@ft.dk; marlene.harpsøe@ft.dk; pia.adelsteen@ft.dk; tom.behnke@ft.dk; vivi.kier@ft.dk; simon.ammitzboill@ft.dk; karen.hækkerup@ft.dk; maja.panduro@ft.dk; mogens.jensen@ft.dk; julie.skovsby@ft.dk; anne.baastrup@ft.dk; karina.lorentzen@ft.dk; rvlody@ft.dk; line.barfod@ft.dk; flemming.møller@ft.dk; irene.simonsen@ft.dk; rene.christensen@ft.dk; kim.christiansen@ft.dk; louise.elholm@ft.dk; tage.leegaard@ft.dk; marion.pedersen@ft.dk; smorb@ft.dk; flemming.m.mortensen@ft.dk; astrid.krag@ft.dk; kristen.touborg@ft.dk; lise.seelen@ft.dk; pia.olsendyr@ft.dk; villum.christensen@ft.dk; per.clausen@ft.dk; bente.dahl@ft.dk; bjarne.laustsen@ft.dk; benny.engelbrecht@ft.dk

Cc: Jørgen Hindse; Jens Glavind

Emne: Hundeloven - farlige hunde - "Keep it simple" - input fra Dansk Kennel Klub

Til Justitsministeren, dyrevelfærdsordførerne og Retsudvalgets medlemmer/stedfortrædere

Vi ser, at formanden for Retsudvalget har bedt Justitsministeriet om teknisk assistance til at udarbejde en udgave af lovforslaget, som ikke involverer forbudsdel.

Det synes vi i Dansk Kennel Klub er positivt, og vi håber, at du vil tage dig tid at læse denne mail (knap en A4 side), hvor vi byder på en "Keep it simple" model.

Det i de senere år tilkomne problem består i, at *hunde* (ikke mennesker) bliver overfaldet/ bidt ihjel - både i det offentlige rum, i halvoffentlige rum (boligforeninger, kolonihaver o. lign.) og sågar inde i folks private haver.

Gerningshundene er - i langt overvejende grad pitbulls (som ofte for at "snyde" den nuværende lovgivning af ejerne kaldes amstaffs), pitbullblandinger (ofte betegnet bandogs) og amerikansk bulldog (som er en pitbull-iblandet *ikke* FCI-ankendt race). I det følgende slår vi disse kategorier sammen og kalder dem "kamphunde", og de fleste danskere - incl. politiet - har så et forholdsvist klart billede på nethinden.

Det vi skal opnå er, at sådanne hunde ikke får lejlighed til at forvolde skade. Og vi skal forsøge at gøre det uden at genere andre hundeejere mere end højst nødvendigt. Med nedenstående fremgangsmåde vil man *ikke* gøre det umuligt at have den *flinke* blandinghund, samtidig med at man håndterer det problem, at den altovervejende del af kamphundenes overfald på andre hunde begås af "papirløse" kamphundeblandinger.

Hele Justitsministerens hundevalg står samlet bag de generelle forslag i loven. Disse forslag er vigtige og nødvendige og skal gennemføres. Men denne del af forslagene forhindrer ikke - i sig selv - at der i stor stil kommer til at gå løsgående, dårligt indhegnede kamphunde rundt efter lovens vedtagelse.

Derfor gør Dansk Kennel Klub igen opmærksom på muligheden for at gennemføre en særregulering. Hvis en hund *ligner* en kamphund, skal den gå i snor og bære mundkurv, hvis den færdes uden for ejerens forsvarligt indhegnede have. Det er politiets vurdering, som er afgørende for, om hunden ligner en kamphund. Politiets vurdering kan indbringes for en uafhængig sagkyndig dyrlæge (eller en sagkyndigkomité f.eks. bestående af tre sagkyndige dyrlæger) fra den eksisterende gruppe af sagkyndige, som på grundlag af 3 billeder af hunden (fra siden, forfra og portræt) træffer afgørelse mht. hvorvidt den konkrete hund er omfattet af særreglerne eller ej. Hunden skal altså ikke testes. Der er alene tale om at tage stilling på grundlag af elektroniske fotos, som kan fremsendes i en mail. Afgørelsen skal træffes inden for max. 5 hverdage.

DKK finder det er rimeligt at benytte denne enkle, ubureaukratiske metode, da der ikke er tale om et drastisk indgreb som at kræve hunden aflivet, men alene om at kræve nogle særforanstaltninger, som enhver med vilje dertil kan opfylde. Det skøn *må* det - også lovteknisk - være muligt at overlade til politiet, med den pågældende sagkyndiginstans som ekstra sikring.

Med denne fremgangsmåde vil de mest efterrettelige ejere af hunde, som ligner kamphunde, selv overholde reglerne. Og i forhold til de mere vanartede af slagsen får politet en umiddelbar mulighed for at meddele dem, at deres hund fremover er omfattet af særkravene. Det skal de naturligvis have på skrift og afgørelsen skal noteres i politiets register - og evt. i Dansk Hunderegister - så politiet efterfølgende har ret til at lade hunden aflive, hvis afgørelsen ikke efterleves.

For at undgå at ramme hunde, som det ikke er nødvendigt at ramme, fordi de tilhører gennemavlede racehundepopulationer med FCI-kendte aner, kan der indføres en "fritagelsesattest", som tillader hundene at færdes uden mundkurv, men fortsat i snor og i sikkert indhegnede haver. Fritagelsesattesten forudsætter, at hunden er FCI-stambogsført (så man har kendskab til anerne) og har gennemført DKK's mentalbeskrivelse med tilfredsstillende resultat (som det allerede i dag kræves for at kunne benytte en DKK-stambogsført amerikansk staffordshire terrier i avl).

Med venlig hilsen
DANSK KENNEL KLUB

Jørgen Hindse
formand

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 Christiansborg

den 31. marts 2010

Anmodning om foretræde for Retsudvalget – vedr. L 663 (ændring af Hundeloven)

Dansk Kennel Klub (DKK) anmoder - hermed om foretræde for Retsudvalget. Anmodningen sker i samarbejde med de tre racespecialklubber i DKK's regi, hvis racer (i alt 8 racer) berøres af det fremsatte forslag om ændring af hundeloven. Det drejer sig Dansk Molosser Klub (dogo argentino og fila brasillero), Dansk Terrier Klub (amerikansk staffordshire terrier/amstaff) og Klubben for Hyrde-, Kvæg og Gårdhunde (centralasiatisk ovtcharka, kaukasisk ovtcharka, sydrussisk ovtcharka, sarplaninac og tornjak).

Vi ønsker, dels at henlede Retsudvalgets opmærksomhed på nogle forhold, som vi betragter som meget problematiske, dels at fremkomme med nogle konkrete forslag til justeringer.

Grundlæggende problemer i forslaget

Raceforbuddet kan forudses at udløse u hensigtsmæssig adfærd i form af valg af andre farlige racer/typer eller i form af "på skræmt etablering" af nye "racer" (irish staffordshire bull). Racehunde med anerkendte stambøger bliver genstand for negativ særbehandling, mens "papirløse" hunde (pitbulls) slipper nemt.

Bidrag til løsninger

- Kun FCI anerkendte racer (ca. 400) bør anerkendes som racebetegnelser i Dansk Hunderegister. Kun hunde med FCI anerkendt stambog bør kunne registreres som tilhørende en bestemt race. Alle øvrige hunde registreres som *blanding* – evt. ledsaget af en typebetegnelse af hensyn til efter- og fremlysninger.
- Opfølgning på alle hundesager efter 3 år bør åbne mulighed for revision af forbudslisten. I den forbindelse bør der skelnes mellem hunde med FCI anerkendte stambøger og andre. Såfremt det viser sig, at der er en markant forskel på skadestatistikken, bør det – fremadrettet – afspejle sig i en differentiering, således at de (forventelig) ikke skadevoldende, hunde med FCI anerkendte stambøger kan nøjes med særkrav om snor, mundkurv og indhegning til afløsning af forbud.
- Racere hunde af forbudsracerne med FCI anerkendte stambøger, som består en mentalbeskrivelse, fritages for mundkurvskravet, men skal fortsat føres i line.

Afsluttende bemærkninger

Politiets indsats er helt afgørende for, om lovgivningen kommer til at virke.
Afkrev ministeren en redegørelse for, hvordan opgaven konkret vil blive løst i politiet.
Kræv opfølgning (oversigt over sager, afgørelser etc.) f.eks. i 1. og 3. kvartal 2011.
Bevar det nedsatte hundeudvalg som rådgivende udvalg med 1-2 årlige møder.

Hvis der er behov for supplerende oplysninger i denne fase, kan man kontakte DKK's direktør Jens Glavind jegl@dansk-kennel-klub.dk eller 56 18 81 40).

Med venlig hilsen
DANSK KENNEL KLUB

Jørgen Hindse
formand

Address: Parkvej 1 · DK-2680 Solrød Strand · Denmark
Telephone +45 56 18 81 00 · Telefax +45 56 18 81 91
Postgiro 100-1787 · www.dansk-kennel-klub.dk
www.worlddogshow2010.dk

Retsudvalgets høring om L163 - Tirsdag d. 25. maj 2010

Tiltag og holdninger, som dyrlægeforeningen ved tidligere lejligheder har tilkendegivet herunder fordel og ulemper

Oplæg fra Den Danske Dyrlægeforening ved dyrlæge Pernille Hansen

Generel holdning

Den Danske Dyrlægeforenings generelle holdning til spørgsmålet om farlige hunde er, at der skal sættes fokus på forebyggelse, viden og den uansvarlige hundeejer samt politiets reaktionsmidler og ressourcer.

Derfor ønsker vi, at der sættes fokus på hundens adfærd og ikke på dens udseende*

Fordelen ved dette er, at ressourcerne kan koncentreres om de hunde, der reelt er til fare for omgivelserne samt, at velfungerende hunde og ejere ikke rammes.

Ulempen er, at dét ønske som en del af befolkningen har, om at visse racer skal forbydes, ikke imødekommes. Det er dog ikke objektivt statistisk eller fagligt begrundet, at de pågældende racer er farligere end visse andre racer.

Tiltag der ønskes gennemført

1. Mulighed for pålæg inden skade
2. Skambidning medfører aflivning
3. Sikring af at pålæg overholdes
4. Snorepligt i bestemte områder
5. Forebyggelse - uddannelse af opdrættere
6. Andre pålæg

1. Mulighed for pålæg inden skade

Muligheden for dette er der allerede i den eksisterende lovgivning, men det er præciseret i lovforslaget af 17. marts 2010. Politiet har/får således mulighed for at give en besidder pålæg, hvis hundens eller besidderens adfærd er af en sådan karakter, at den er egnet til at skabe frygt i omgivelserne.

Fordelen er, at politiet har mulighed for at skride ind, før en hund har forvoldt skade. Desuden vil kun hunde, der reelt udgør et problem, udsættes for den nedsættelse af deres livskvalitet, et permanent pålæg om mundkurv og snor vil betyde

Ulempen er, at politiet kan få mange sager om hunde, hvor frygten for, at de skal volde skade, ikke er reel. Dette må dog forventes opvejet af den øgede tryghed.

2. Skambidning medfører aflivning

Som lovgivningen er nu, kan besidderen kræve en hundesagkyndigs vurdering af hunden, før der træffes afgørelse om, at den skal aflives. Vi ønsker en opstramning af loven således, at en hund, der har skambidt et menneske eller en anden hund, kan aflives alene på baggrund af vurdering af politirapporter, skadestuerapport mm. Dette er indskrevet i Lovforslaget af 17. marts 2010.

Fordelen er at politiet i oplagte sager har mulighed for at træffe afgørelse om, at en hund skal aflives uden brug ressourcer på en adfærdstest.

Ulempen er, at der er risiko for, at politiet fejlvurderer sagen, således at hunde aflives uden, at det var nødvendigt. Denne risiko minimeres, hvis en hundesagkyndig har mulighed for at gennemlæse sagen og rådgive politiet telefonisk.

3. Sikring af at pålæg overholdes

A. Oprettelse af register

Dyrlægeforeningen ser det som et meget vigtigt tiltag, såfremt der oprettes et register, hvor politiet hurtigt ud fra hundens id-nummer kan undersøge, om hundens besidder tidligere har fået pålæg over for hunden.

Fordelen er, at det vil give politiet en langt bedre mulighed for at sikre, at pålæg bliver overholdt. I det lange løb, vil det derfor spare politiet for ressourcer.

Ulempen er, at det vil kræve økonomiske ressourcer at oprette det.

B. Hvis hunden sælges eller overdrages gælder pålægget umiddelbart for den nye ejer.

Dette er ikke gældende i den nuværende lovgivning, men det vil have en stor fordel, fordi det er med til at sikre, at pålægget følger hunden. Det er indskrevet i Lovforslaget af 17. marts.

Ulempen er, at det vil kræve administration, hvilket dog må opvejes af fordelene.

4. Mulighed for snorepligt i bestemte områder

Denne mulighed eksisterer i den nuværende lovgivning, idet der i politivedtægterne kan optages bestemmelse om, at hunde skal føres i snor på bestemte steder.

I lovforslaget af 17. marts 2010 er det foreslået, at det er kommunerne, der kan fastsætte nærmere opregnede områder, hvor hunde skal holdes i snor.

Fordelen ved dette er, at det sandsynligvis vil skabe øget tryghed hos den del af befolkningen, der er utrygge ved løse hunde uanset race.

Ulempen er, at hunde kan forulempe andre hunde og mennesker, selvom de er i snor. Et stort antal af de sager, de hundesagkyndige har haft, har været forårsaget af hunde i snor. Denne generelle restriktion overfor alle hunde kan medføre et øget antal af adfærdsproblemer.

Adfærdsproblemerne opstår, dels fordi nogle hunde er mere aggressive, når de er i snor. Dels fordi det er nødvendigt for, at hunde kan lære at kommunikere godt med andre hunde, at de har mulighed for at kunne bevæge sig frit sammen med atsfællerne. Derfor er det meget påkrævet, at kommunerne samtidig sørger for, at der er mange steder i nærmiljøet, hvor hundene kan være uden snor.

5. Forebyggelse – uddannelse af opdrættere

I bek. nr. 130 af 03/03/2010 sættes der krav om, at personer, der er ansvarlige for erhvervmæssig handel med og opdræt af hunde skal gennemgå en uddannelse. Det er vores klare anbefaling, at justitsministeriet udnytter denne mulighed til at give viden om adfærd høj prioritet i uddannelsen.

Fordelen vil være, at hvalpekøbere bliver bedre orienteret om adfærd, inden de køber hvalpen. Opdrætteres ord har ofte meget stor betydning hos hvalpekøbere. Derfor er det vores vurdering at det er et godt sted at sætte ind for at forebygge adfærdsproblemer.

Ulempen kan være, at det er svært at kontrollere, at opdrættere videregiver informationen som tiltænkt.

6. Andre pålæg

Dyrlægeforeningen ønsker en stramning af lovgivningen således at der bliver mulighed for, at politiet kan give pålæg om indhegning af besidderens grund, at et pålæg om snor indebærer en fast snor samt at politiet kan give pålæg om, at hunden kun må luftes af visse navngivne personer. Dette er imødekommet i Lovforslaget af 17. marts 2010.

Fordelen ved indhegningen af grunden, er at man mindsker risikoen væsentligt for, at en hund løber ud og forulemper andre. Mange af de hundesagkyndiges sager er sket ved, at hunden er løbet ud fra grunden.

Fordelen ved at kræve en fast linie, er at det ikke længere er tilladt for ejeren med pålæg om at føre sin hund i snor at benytte en flex-line. Ejeren har ofte langt dårligere kontrol over hunden i en flex-line.

Fordelen ved, at det kun er visse navngivne personer, der må lufte hunden, er, at det således ikke er tilladt at lade børn eller personer, der ikke kender hunden, at lufte en potentiel farlig hund.

Ulempen er, at det ikke må bruges som "sovepude" til at lade en farlig hund leve, men skal benyttes til at sørge for, at en hund med en adfærd der er egnet til at skabe frygt, ikke får mulighed for dette.

Konklusion

Konklusionen er: Udvid politiets reaktionsmuligheder og udnyt samt udbyg de eksisterende muligheder i lovgivningen til at bekæmpe det uansvarlige ejerskab

*Derfor er dyrlægeforeningen begejstret for at man i april 2010 i Skotland har ændret lovgivningen således at der sættes fokus på det uansvarlige ejerskab i stedet for racen. Overskriften er "Deed not Breed"

Kilder:

- Ulykkesregistret, Statens Institut for Folkesundhed, oplysninger fra Betænkning om farlige hunde – betænkning nr. 1514
- Oplysninger fra danske dyreklinikker og -hospitaller om forekomsten af hundebid. Beskrevet i Betænkning om farlige hunde – betænkning nr. 1514 side 82
- "Breed Difference in canine aggression", Deborah Duffy, Yying Hsu, James Serpell, Applied Animal Behavior Science 114 (2008) side 441-460
- "Feisty-Fido – Help for the Leash-Reactive Dog", Patricia McConnell & Karen London; Second Edition, McConnell Publishing, 2009.
- Oplysninger fra dyrlæger, der fungerer som hundesagkyndige i sager om farlige hunde. Beskrevet i Betænkning om farlige hunde – betænkning nr. 1514 side 88
- "Measurement of Bite Force in Dogs: A Pilot Study", Donna Lindner, Sandra Marretta, Gerald Pijanowski, Ann Johnson, Charles Smith; J. Vet. Dent., vol 12, no 2, 1995 s 49-52

Problemstillinger ved blandingsracer.

Af dyrlæge Carsten Mortensen, cand. med. vet. 1987, privatpraktiserende dyrlæge, medlem af bestyrelsen i Dyreværnet, Islevdalsvej, Rødovre.

Hvad er en blanding?:

- 1) Kombination af mindst 2 forskellige racer.
- 2) Ved at mikse racer er der både mulighed for at få videreført de gode og de dårlige gener.
- 3) Der findes gode og dårlige eksemplarer indenfor alle racer – derfor opnås selvfølgelig også forskelle indenfor blandinger.

Forbud mod visse blandinger:

Fordele: 1) Vi får fjernet enkelte aggressive individer.

2) Vi får tilfredsstillet dem der ønsker alt det, der har med muskelhunde at gøre, langt væk.

Ulemper: 1) Vi er bl.a. på internettet nødt til at aflive mange søde individer, da disse ikke mere må viderefremmes.

2) Det vil i øjeblikket ikke være muligt entydigt at bestemme muskelhundeblandinger ved DNA tests. Der vil kunne opstå mange nabostridigheder, der vil være umulige at løse på retfærdig vis. Dvs. selvom du ved at din hund uden stamtavle ikke indeholder ulovlige gener, kan det være umuligt at bevise dette, derved rammer vi hunde og ejere, som ikke skulle rammes.

3) Skabe et sort marked, hvor vi vil se hunde, der opdrættes skjult og ikke socialiseres eller vaccineres og mærkes. Hvis de slipper ud, vil de potentielt være meget farlige.

4) Et forbud vil ramme de mennesker, som er lovlige. Der, hvor det går galt i øjeblikket, er jo de steder, hvor folk er ligeglade med, at deres hund skal være i snor, og går med dem løse alligevel.

5) Et forbud kunne føre flere forbud med sig f.x. i grundejerforeninger, således at man ikke måtte holde hunde i visse parcelhusområder overhovedet. Det skal stadig være muligt at have en vagthund.

Forslag til løsning af problemerne hvor alle synspunkter tilgodeses:

- 1) Avl og selektion: Vi chipmærker i forvejen alle hundehvalpe, indføj faders og moders chipnr. på registreringen, så vi kan følge og fjerne aggressive linier. Det er den måde, man har gjort temperament og egnethed som familiedyr bedre hos racer som Airedaleterrier, Ruhåret hønsehund og collie.
- 2) Opstramning af nuværende lovgivning: hunde skal føres i snor og være socialiserede, således at de ikke får mulighed for at tyrannisere hele beboelseskvarterer. Politiet skal, evt. med hjælp fra hundesagkyndige, have mulighed for og pligt til at følge op på anmeldelser om aggressive hunde i beboelsesområder. Disse bør kunne tvangs fjernes og aflives om nødvendigt.
 - a) Påbud om fuldt indhegnet have i løbet af en måned er ikke nok.
 - b) Politiet SKAL tage ud og vurdere dyret og dets ejer i de hjemlige omgivelser.
 - c) Dyrlæger, der jo håndterer hvalpene, skal anonymt kunne bede om en vurdering fra politiet, vi ser deres sande jeg, når vi fikserer og behandler dem.
 - d) Skal ske uanset race, da der desværre er uheldige individer og ejere indenfor alle racer samt indenfor blandingsracer.

Det er kun en meget lille del af de hunde, der er i Danmark, som vi har problemer med. I de fleste tilfælde handler det om hvalpe, der er landet hos nogle mennesker, som ikke forstår at håndtere dem korrekt. Hvis vi skal dette problem til livs, er det vigtigt, at vi aktivt griber ind overfor disse individer - uanset race, så hurtigt som muligt.

Det er de få ligeglade hundeejere, der ødelægger det for de mange lovlige.

Pressen har blæst problemet op, jeg kender flere med muskelhunde, der også har chihuahua og katte sammen med dem i en rolig og idyllisk forening, så de gode gener findes bestemt også hos disse racer.

Til slut vil jeg anbefale, at man tager ud på internettet i Rødovre og møder de søde blandingshunde, inden man træffer den endelige afgørelse om deres videre skæbne i dagens Danmark.